

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 121/05
16.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Газиводе, председника већа, Драгише Ђорђевића и Драгана Аћимовића, чланова већа са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, решавајући о жалби оптуженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду К. 588/04 од 17.12.2004. године, у седници већа одржаној дана 16.3.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба оптуженог АА и пресуда Окружног суда у Новом Саду К. 588/04 од 17.12.2004.године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К. 588/04 од 17.12.2004. године оглашен је кривим АА због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ и осуђен на новчану казну у износу од 20.000 динара коју је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења а у случају ненаплативости одређено је да ће се новчана казна заменити у казну затвора и то тако што ће се за сваких 200 динара новчане казне одредити један дан затвора; на основу члана 245. став 5. ОКЗ одређено је да ће се опојна дрога - марихуана бруто тежине 2,90 грама одузети од окривљеног и уништити у складу са законским прописима; окривљени је ослобођен обавезе плаћања судског паушала а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио оптужени АА, из свих законских разлога са предлогом да се пресуда преиначи тако што ће оптужени бити ослобођен од одговорности за наведено кривично дело, односно да се пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж. 246/05 од 14.2.2005.године предложио да се одбије као неоснована жалба оптуженог АА а пресуда Окружног суда у Новом Саду К. 588/04 од 17.12.2004.године потврди.

Врховни суд је у седници већа размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода оптуженог нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП пази по службеној дужности. Не стоје ни битне повреде одредаба кривичног поступка на које се у жалби оптуженог АА само декларативно указује без навођења у чему се исте састоје.

Чињенично стање у побијаној пресуди је потпуно и правилно утврђено како на основу признања оптуженог АА о извршењу кривичног дела у питању тако и материјалних доказа у списима – потврде о привремено одузетим предметима од оптуженог и извештаја Института за судску медицину ___ о вештачењу одузетог биљног материјала сумњивог на дрогу, који потврђују одбрану оптуженог, о чему су у побијаној пресуди на страни 3 настављено на страни 4 образложења дати ваљани разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Зато се наводи оптуженог којима се првостепена пресуда побија само цитирањем законског основа – погрешно утврђеног чињеничног стања , при чему се разлози не наводе, показују неоснованим.

Према томе, чињенично стање како у погледу чињеница које чине обележје кривичног дела у питању , тако и у погледу оних које се тичу психичког односа оптуженог према учињеном делу, правилно је и потпуно утврђено, а квалификацијом дела по члану 245. став 3. ОКЗ и кривични закон је правилно примењен, о чему су такође у побијаној пресуди дати разлози на страни 4 став један образложења, а које прихвата и овај суд. Стога су и наводи у жалби оптуженог о томе да је у питању дело малог значаја, с обзиром да предмет није намењен продаји те да нису испуњени услови за кажњавање, неосновани и неприхватљиви.

Испитујући одлуку о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио све околности од значаја за одмеравање казне оптуженом. Дат је одговарајући значај утврђеним олакшавајућим околностима – младост оптуженог који је у време извршења дела имао 26 година те породичним приликама јер живи у ванбрачној заједници са родитељима , без имовине је и сталног запослења , признао је извршење кривичног дела, изразио кајање, а током поступка је имао коректан однос према суду. Такође је дат одговарајући значај и ранијој осуђиваности оптуженог, али за друга кривична дела за која су му изречене условне осуде. Стога је одмерена новчана казна у износу од 20.000 динара сразмерна степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и кривичне одговорности оптуженог, па је нужна за остваривање у закону прописане сврхе кажњавања – члан 33. ОКЗ.

Како је дакле у питању кривично дело које не представља незнатну друштвену опасност нити је малог значаја, при чему штетне последице нису незнатне или одсутне, то се супротни наводи у жалби оптуженог са предлогом ослобођења од оптужбе због незнатне друштвене опасности и малог значаја – показују неоснованим.

Одлука о одузимању предмета – опојне дроге марихуане заснива се на правилној примени одредбе члана 69. у вези члана 245. став 5. ОКЗ, па се законитост и правилност изрицања исте ни жалбом оптуженог не доводи у сумњу.

Са свега напред изложеног, а на основу члана 388. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа
судија,
Слободан Газивода, с.р.
Записничар,
Свјетлана Николић, с.р.

За тачност отправка

вс